

Abstrakt

Autor analyzuje působení českých i zahraničních skladatelů chrámové, komorní a operní hudby ve vrcholně barokní Praze, čímž navazuje na dosud základní práci Otakara Kampera, zabývající se pražskou hudební kulturou posledních fází baroka a následujícím klasicismem „Hudební Praha v XVIII. věku“ z roku 1936.

V úvodní části autor vymezuje dobu vrcholného baroka v Praze, pokouší se o její charakteristiku a nastiňuje pražskou hudební kulturu dané doby. Současně se věnuje bohatému pražskému kulturnímu životu. V hlavní části se zaměřuje na působení skladatelských osobností v Praze (včetně těch, kteří komponovali „pro Prahu“) v daném období. Ve třetí části krátce srovnává pražské hudební prostředí sledovaného období s vídeňským. V závěru posuzuje význam daných skladatelů pro kulturní obraz vrcholně barokní Prahy a vyhodnocuje zmíněné porovnání.

Celkově autor dochází k zjištění, že s Prahou daného období bylo spjato množství tvůrců, a oceňuje významný podíl církevních řádů na tomto vývoji. Daní tvůrci plně dotvářeli *Gesamtkunstwerk*, jakým vrcholně barokní Praha byla. Zároveň vznikl důležitý předpoklad pro další hudební vývoj, který vyvrcholil působením W. A. Mozarta ve městě. Stručné srovnání hudebních prostředí Prahy a Vídně ukázalo, že obě města měla své kvality, byť Vídeň byla skrze panovnický dvůr o něco významnější.